

UCHWAŁA PREZYDIUM SEJMU

z dnia 29 sierpnia 1995 r.

w sprawie nadania statutu Najwyższej Izbie Kontroli.

Na podstawie art. 25 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 1995 r. Nr 13, poz. 59), na wniosek Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Sejmu uchwała, co następuje:

§ 1. Najwyższej Izbie Kontroli nadaje się statut w brzmieniu ustalonym w załączniku do uchwały.

§ 2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli dostosuje — w terminie 3 miesięcy — organizację wewnętrzną Najwyższej Izby Kontroli do niniejszego statutu oraz zadań wynikających z ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Marszałek Sejmu: *J. Zych*

Załącznik do uchwały Prezydium Sejmu
z dnia 29 sierpnia 1995 r. (poz. 510)

STATUT NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

§ 1. Organizacja wewnętrzna Najwyższej Izby Kontroli jest jednostopniowa; departamenty i delegatury stanowią równorzędne jednostki organizacyjne.

§ 2. 1. Jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli, wykonującymi w szczególności zadania w zakresie postępowania kontrolnego, są następujące departamenty:

- 1) Administracji Publicznej,
- 2) Budżetu Państwa,
- 3) Edukacji, Nauki i Kultury,
- 4) Finansów i Bankowości,
- 5) Handlu Zagranicznego i Służby Zagranicznej,
- 6) Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych,

- 7) Ochrony Środowiska i Budownictwa,
- 8) Pracy i Spraw Socjalnych,
- 9) Przekształceń Własnościowych,
- 10) Przemysłu i Handlu,
- 11) Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej,
- 12) Transportu, Żeglugi i Łączności,
- 13) Zdrowia i Kultury Fizycznej.

2. Jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli, wykonującymi w szczególności zadania w zakresie postępowania kontrolnego, są delegatury z siedzibami w:

- 1) Białymstoku — dla województw: białostockiego, tomżyńskiego i suwalskiego,
- 2) Bydgoszczy — dla województw: bydgoskiego, toruńskiego i włocławskiego,
- 3) Gdańsku — dla województw: gdańskiego i elbląskiego,
- 4) Katowicach — dla województw: katowickiego i bielskiego,
- 5) Kielcach — dla województw: kieleckiego i tarnobrzskiego,
- 6) Koszalinie — dla województw: koszalińskiego i słupskiego,
- 7) Krakowie — dla województw: krakowskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego,
- 8) Lublinie — dla województw: lubelskiego, białkopodlaskiego, chełmskiego i zamojskiego,
- 9) Łodzi — dla województw: łódzkiego, piotrkowskiego, sieradzkiego i skierniewickiego,
- 10) Olsztynie — dla województw: olsztyńskiego, ciechanowskiego i ostrołęckiego,
- 11) Opolu — dla województw: opolskiego, częstochowskiego i kaliskiego,
- 12) Poznaniu — dla województw: poznańskiego, konińskiego i pilskiego,
- 13) Rzeszowie — dla województw: rzeszowskiego, krośnieńskiego i przemyskiego,
- 14) Szczecinie — dla województw: szczecińskiego i gorzowskiego,
- 15) Warszawie — dla województw: warszawskiego, płockiego, rądomskiego i siedleckiego,
- 16) Wrocławiu — dla województw: wrocławskiego, jeleniogórskiego, legnickiego i wałbrzyskiego,
- 17) Zielonej Górze — dla województw: zielonogórskiego i leszczyńskiego.

3. Jednostkami organizacyjnymi Najwyższej Izby Kontroli, wykonującymi w szczególności zadania w zakresie organizacji i obsługi jej funkcjonowania, są departamenty:

- 1) Gospodarczy,
- 2) Informacji i Analiz Systemowych,
- 3) Kadr i Szkolenia,
- 4) Organizacyjny,
- 5) Planowania i Koordynacji,
- 6) Prawny,
- 7) Rachunkowości.

§ 3. W jednostkach organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli mogą być tworzone wydziały lub sekcje.

§ 4. Jednostki organizacyjne Najwyższej Izby Kontroli używają nazw:

- 1) „Najwyższa Izba Kontroli Departament...”,
- 2) „Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w...”.

§ 5. 1. Departamenty, o których mowa w § 2 ust. 1, przeprowadzają postępowanie kontrolne w naczelnym i centralnym organach państwowych w zakresie swojej właściwości rzeczowej; w uzasadnionych przypadkach mogą, w porozumieniu z właściwą terytorialnie delegaturą, przeprowadzać postępowanie kontrolne w organach i jednostkach terenowych. Departamenty te są jednostkami koordynującymi kontrole.

2. Delegatury przeprowadzają postępowanie kontrolne w organach i jednostkach terenowych w zakresie swojej właściwości terytorialnej, określonej w § 2 ust. 2; w uzasadnionych przypadkach mogą, w porozumieniu z właściwym rzeczowo departamentem, przeprowadzać postępowanie kontrolne w naczelnym i centralnym organach państwowych. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może powierzyć delegaturze wykonywanie zadań jednostki koordynującej kontrole.

3. Departamenty, o których mowa w § 2 ust. 3, mogą w granicach określonych przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli uczestniczyć w postępowaniu kontrolnym, w szczególności wykonywać zadania w zakresie przygotowywania kontroli, rozpatrywania zastrzeżeń oraz przygotowywania informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli i innych opracowań pokontrolnych.

§ 6. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, w uzasadnionych przypadkach, wyznaczyć do przeprowadzenia postępowania kontrolnego jednostkę organizacyjną z pominięciem jej właściwości rzeczowej lub terytorialnej.

§ 7. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli kieruje jej działalnością przy pomocy wiceprezesów oraz dyrektora generalnego.

2. Wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli sprawują bieżący nadzór nad działalnością określonych przez Prezesa departamentów i delegatur, w szczególności w zakresie wykonywania zadań w postępowaniu kontrolnym.

3. Dyrektor generalny Najwyższej Izby Kontroli zapewnia warunki do sprawnego funkcjonowania Najwyższej Izby Kontroli; Prezes może powierzyć dyrektorowi generalnemu sprawowanie bieżącego nadzoru nad działalnością określonych departamentów.

§ 8. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może, w formie pisemnej, upoważnić wiceprezesów, dyrektora generalnego oraz dyrektorów jednostek organizacyjnych do załatwiania spraw w jego imieniu, w tym do podejmowania określonych decyzji; w uzasadnionym przypadku takie upoważnienie może być wydane także innemu pracownikowi Najwyższej Izby Kontroli.

§ 9. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli zwołuje posiedzenia Kolegium z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Kolegium, zaprasza osoby nie wchodzące w skład Kolegium do wzięcia w nich udziału oraz proponuje porządek dzienny posiedzeń; posiedzeniom przewodniczy Prezes Najwyższej Izby Kontroli lub wyznaczony przez niego wiceprezes.

2. Sekretarz Kolegium zapewnia sprawną organizację i dokumentowanie prac Kolegium.

3. Z posiedzenia Kolegium sporządza się protokół.

§ 10. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może powoływać zespoły o charakterze stałym lub doraźnym, jako jednostki opiniodawcze lub doradcze, określając ich nazwy, skład osobowy oraz zakres i tryb działania.

§ 11. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określa, w drodze zarządzenia, szczegółową organizację wewnętrzną jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli oraz ich właściwość, a także wprowadza zmiany w tym zakresie.